

תת"ע 1088/10/18 - מדינת ישראל נגד יליזרוב אליהו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1088-10-18 מדינת ישראל נ' יליזרוב אליהו
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין

בעניין:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שניידר

המאשימה

נגד
יליזרוב אליהו

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 2.4.18 סמוך לשעה 11:05, שעה שנהג את רכבו בכביש 4 לדרום, סמוך לק"מ 16 סטה מנתיב נסיעתו, דבר שגרם להפרעה או סיכון לתנועה, בניגוד לתקנה 40(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו, כאמור בפרוטוקול מיום 11.12.18 עת טען כי לאחר הרמזור ניסה להשתלב בתנועה שהייתה כבדה ואיטית והצליח לפני פס לבן "להשתחל" (ע' 3 לפרוטוקול ש' 9-7) וכך שב וטען גם בישיבת ההוכחות.

אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם עבר לנתיב השמאלי שהיה עמוס רכבים, לפני תמרור 815 שהיה מסומן על הכביש.

גדר המחלוקת בין הצדדים היא האם הנאשם סטה וגרם הפרעה או סיכון לתנועה?

מטעם התביעה העיד השוטר והוגש דו"ח שנערך על ידו ת/1.

השוטר העיד כי הנאשם סטה שמאלה ונדחף בין רכבים שנסעו בנתיב יחיד ועמוס לכיוון כביש 4 וגרם ל-2 רכבים לעצור-

לרכב שנסע מאחורי הנאשם ולרכב שעצר בנתיב השמאלי- גרם לבלום.

השוטר ברוב הגינותו העיד כי אינו זוכר את האירוע. כאשר עימת הנאשם את השוטר עם מצב התנועה באותו מועד, בו הכביש היה "עמוס לאורך כל הדרך עד גהה" וכי במצב הקיים כדי להשתלב בתנועה היה מפריע בכל מקרה- השיב השוטר כי "מדברים על כביש 4 לדרום". (ע' 5 לפרוטוקול ש' 24-29). השוטר הבהיר בעדותו כי ברגע שנגרמה הפרעה בנתיב בו נסע או אליו נכנס- נגרמה סטייה ובמצב הדברים, לשיטתו היה על המשיב להמשיך ישר כדי להשתלב בהמשך בכביש 4.

הנאשם העיד כי פנה מצומת בר אילן במרחק 100 מטרים מהירידה לכביש גהה, הדרך הייתה עמוסה ופקוקה ואם היה מנסה להשתלב מיד לאחר הצומת- זה היה יוצר מצב מסוכן, הוא היה "תוקע את כל התנועה" וחוסם שני נתיבים, על כן ניסה להשתלב בהמשך כשהכביש מתפצל לשניים ולשחרר מעט את התנועה מאחוריו. הנאשם אף הבהיר כי הצליח להשתלב לנתיב, לאחר שנהג אפשר לו וסימן לו לעבור אותו.

נתתי דעתי לעדויות הצדדים ואני סבורה כי מדובר באי הבנה בין הצדדים.

אין מחלוקת שהנאשם עבר לנתיב השמאלי בכביש פקוק ועמוס בתנועה. קיימת מחלוקת האם הנאשם ביצע עבירה של סטייה מנתיב.

השוטר עצמו, ברוב הגינותו, אישר כי לא היה ניתן לעבור בין הנתיבים העמוסים מבלי לגרום לרכבים להאט או לבלום ביחס למצב התנועה בכביש באותו מועד, במהלך חג הפסח. יש לזכור כי התנועה התנהלה באיטיות רבה. משכך לא ניתן לראות את הסטייה לנתיב השמאלי, שהייתה מחויבת המציאות, כעונה על עבירת הסטייה אליה התכוון המוחקק.

כאשר מדובר בכביש פנוי בו התנועה זורמת, כל מעבר נתיב אשר יגרום לנהג הנוסע בצורה רציפה ובדרך פנויה לבלום את רכבו או להאט, הינו בבחינת עבירה.

במצב הדברים במקרה זה אני מאמינה לנאשם כי השתלב בזהירות בנתיב השמאלי וכי לא היה עולה על דעתו לסכן את משפחתו ואחרים הנמצאים ברכב. עוד נראה כי השוטר לא הבחין ברכב אשר אפשר לנאשם להיכנס לנתיב ומשכך מדובר באי הבנה.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

הדין הקבוע ליום 10.4.19 מבוטל.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, במעמד הצדדים

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©